

РЕШЕНИЕ

№ 29

гр. Балчик, 04.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БАЛЧИК в публично заседание на единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ГАЛИН ХР. ГЕОРГИЕВ

при участието на секретаря МАЯ М. ЕНЕВА
като разгледа докладваното от ГАЛИН ХР. ГЕОРГИЕВ Гражданско дело № 20223210100641 по описа за 2022 година

Производството е образувано по предявена искова молба от Производството е образувано по предявена искова молба с Рег.№4848 от 16.12.2022год.от Д. З. М. от ***,чрез пълномощника си адвокат П. Д. Г. от АК-Д.,с адрес за връчване на призовки и книжа в *** срещу Л. Г. П. от ***.

Предявен е иск по чл.422 ал.1 във вр.чл.415 ал.1т.2 от ГПК,във вр.чл.86 от ЗЗД, с цена на иска в размер на 5500лева.

Исковата молба е с Рег.№4848 от 16.12.2022год.

Ищцовата страна иска съдът да установите със силата на присъдено нещо, че ответника-Л. Г. П. от *** ЕГН***** дължи на Д. З. М. от *** сумата в размер на 5500 лв представляващо непогасено парично задължение по запис на заповед от 31.01.2021год.с падеж 30.09.2021г.,за която е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК №19 от 28.02.2022, по ч.гр.д. № 96/2022г по описа на БРС,ведно със законната лихва върху главницата, считано от 20.10.2022г сумата в размер на 12.07 лв. представляваща мораторна лихва от падежа на всяка фактура до 07.10.2022г.ведно със законната лихва считано от датата на подаване на заявлението в съда-25.02.2022год.,до окончателното изплащане на задължението.

Моли съда да присъди в полза на ищеца и разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение направени в заповедното производство по реда на чл. 417 ГПК, както и сторените в настоящото производство разноски.

С Разпореждане№1253 от 30.12.2023год.е разпоредено,съобщението по чл.131 от ГПК,ведно с исковата молба и доказателствата към нея,да се изпрати на ответника.

Ответницата не е намерена на посочения в исковата молба адрес.

Изготвена е служебна справка от НБД "Население" относно постоянен и настоящ адрес за ответницата. Установено е че те съвпадат и са в ***.

С разпореждане №214 от 28.02.2023 год. е разпоредено да се връчат книжата по чл.131 от ГПК, чрез залепяне на уведомление, чрез използване на процедурата по чл.47 от ГПК. На 24.03.2023 год. на настоящия адрес на ответницата е залепено уведомление. В определения срок, никой не е поискал връчване на книжата по чл.131 от ГПК.

Съгласно Разпореждане №500 от 03.05.2023 год. е изготвена справка от НБД на НАП, относно действащи трудови договори и данни за самоосигуряващо се лице по отношение на ответницата. От справката се установява, че такива договори няма действащи към момента.

С Разпореждане №553 от 19.05.2023 год. е разпоредено допускането на правна помощ на ответницата, като е указано на ищцовата страна да заплати дължим депозит за особен представител на ответницата по сметка на БРС, съгласно нормативните изисквания, в размер на 850 лева.

Ищцовата страна внася дължимия депозит и представя писмените доказателства за това с писмена молба с Рег. №2474 от 08.06.2023 год.

С писмо с Рег. №2548 от 13.06.2023 год., сезирания АК-Д. предлага за особен представител на ответницата П., да бъде назначен адвокат Е. С., регистриран в НБПП с №7622. С Определение №308 от 16.06.2023 год. съдът назначава за особен представител на ответницата, адвокат Е. С. със същото определение е разпоредено препис от исковата молба, ведно със приложенията и разпореждането по чл.131 от ГПК да се изпрати на особения представител. Книжата по чл.131 от ГПК са получени от особения представител на ответницата на 19.06.2023 год. Срокът за представяне на писмен отговор изтича на 20.07.2023 год.

Писмен отговор на исковата молба е получен с Рег. №2733 от 22.06.2023 год.

В исковата си молба, ищецът твърди, че :

На 31.01.2021 г. ответницата Л. Г. П. с ЕГН ***** е издала в полза на ищцата Д. М. запис на заповед с падеж 30.09.2021 г. за сума в размер на 5500 лв. (пет хиляди и петстотин лева). Въпреки настъпилия падеж и отправените от кредитора молби и покани длъжникът не е погасил задължението си по записа на заповед.

Предвид изложеното за ищцата се е породил правен интерес да иска изпълнение на задължението, като на 25.02.2022 г. е депозирила пред РС Балчик заявление по чл.417 ГПК, с което е поискала издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист за описаната в записа на заповед сума по реда на чл.417 т.10 ГПК въз основа на издадения запис на заповед.

Въз основа на заявлението е образувано ч.гр.д. № 96/2022 г., по което е издадена заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ № 19/28.02.2022 г. и изпълнителен лист.

По повод постъпило възражение от длъжника, с определение №476/14.11.2022 г. по ч.гр.д.№ 96/2022 г. РС Балчик, на основание чл.415 ал.1 т.2 от ГПК е указал на заявителя - Д. М., че в едномесечен срок следва да предяви иск за установяване на вземането за което е издадена заповед за изпълнение.

За ищеца е налице правен интерес от предявяване на настоящият установителен иск с правно основание чл.422 ГПК във вр. с чл.415 ал.4 , във вр с чл.124 ГПК и чл.538 ал.1 от ТЗ във вр. с чл.481 от ТЗ за установяване на паричното вземане, присъдено със заповед за изпълнение № 19/28.02.2022 г. по ч.гр.д.№ 96/2022 г. на РС Балчик, към датата на подаване на заявлението.

С оглед изложеното с настоящата искова молба Д. М. предявява иск за установяване на вземането си по запис на заповед издаден на 31.01.2021 г., с падеж 30.09.2021г. за сумата от 5500лв. (пет хиляди и петстотин лева), издаден от Л. Г. П. с ЕГН: *****, присъдено със заповед за изпълнение № 19/28.02.2022 г. по ч.гр.д.№ 96/2022 г. на РС Балчик.

Издаденият на 31.01.2021 г. от Л. Г. П. запис на заповед съдържа изискуемите по чл.535 от ТЗ реквизити, същият е редовен от външна страна, подписан е от издателя, съдържа наименованието „запис на заповед“, индивидуализирано е лицето, което е поело задължението да плати с посочване на всички индивидуализиращи данни, както и е обективизирано изявлението му като гадател, че се задължава неотменимо и безусловно да заплати сумата в размер на 5 500 лв. Определен е и падеж-на определен ден, а именно 30.09.2021 г.

Посочени са дата и място на издаване, място на плащане. Налице е и подписът на издателя. При тези данни, ищцата твърди, че записът на заповед е валиден и поражда задължение за плащане, което не е изпълнено на падежа.

При тези обстоятелства за ищцата е налице правен интерес от предявяване на настоящият установителен иск с правно основание чл.422 ГПК във вр. с чл.415 ал.4 , във вр. с чл.124 ГПК и чл.538 ал.1 от ТЗ във вр. с чл.481 от ТЗ за установяване на паричното вземане по заповед за изпълнение № 19/28.02.2022 г. постановена по ч.гр.д.№ 96/2022 г. на РС Балчик, към датата на подаване на заявлението.

С оглед факта, че издадената заповед за изпълнение подлежи на принудително изпълнение преди да е влязла в сила, по молба на Д. М. е образувано изп.дело № 20228100400412 по описа на ЧСИ Н.Н., по което дело са предприети изпълнителни действия и задължението е погасено частично, вкл. в частта за дължими разноси по съдебното изпълнение.

С исковата си молба, ищецът представя писмени доказателства и прави доказателствени искания. Моли да бъдат присъдени направените деловодни разноси.

Препис от исковата молба, ведно със приложенията са изпратени на особения представител на ответницата..

В законоустановения срок по чл.131 от ГПК е последвал писмен отговор от дружеството-ответник, получен с Рег.№2733 на 22.06.2023год.

В своя писмен отговор,ответната страна твърди,че **искът е допустим,но е неоснователен.**

Твърденията на ответника за това са следните:

В Записа на заповед няма място на плащане,поради това,според ответната страна е нищожна. Би следвало да има посочен адрес и час.

В Записната заповед има две лица - Л. Г. П. и В.И.Б.. По гр.д.№96/2022г. по описа на БРС, е издадена заповед и изпълнителен лист където двете са осъдени заедно за една и съща сума. По настоящето дело е видно че Л. Г. П. е оспорила издадената заповед въз основа на която е издаден изпълнителния лист поради това съда е дал възможност на ищеца Д. З. М. да докаже иска си по общия ред във съдебна зала. В.И.Б. не е оспорила и по отношение на нея издадената заповед и издадения въз основа на него изпълнителен лист е в сила. Ако на издателя на Запис на заповед се отмени би следвало и на авелиращия/поръчителя на Запис на заповед също да се отмени, тъй като се получава, че ако съдът уважи това искане то присъдената сума ще бъде двойна, един път В.И.Б. ще я дължи по гр.д.№96/2022г. по описа на БРС, а Л. Г. П. ще дължи същата сума но по гр.д.№641/2022г. по описа на БРС. Недопустимо е според особения представител, да бъде присъдена двойно по голяма сума от дължимата.С писмения си отговор,особения представител на ответницата моли съда да конституира като трето лице помагач на ответника, лицето В.И.Б..въз основа на това искане,инкорпорирано в писмения отговор,съдът е постановил Определение№433 от 14.08.2023год.с което е оставил без уважение искането за конституиране на трето лице помагач на ответника, а именно В.Б..Определението е влязло в сила на 24.08.2023год.

В предвид изложеното,в писмения си отговор,дружеството-ответник моли съда да отхвърли така предявения иск,като неоснователен и недоказан.

Редовно призована ищцовата страна,се представлява в съдебно заседание от процесуален представител,а именно адвокат П. Г. от АК-Д..От името на своята подзащитна,адвокат Г. заявява в съдебно заседание,че,поддържа исковата молба.Представя писмени доказателства. Изразява становище по същество да бъде уважен иска изцяло.Претендира направени деловодни разноски.

Ответникът,редовно призован,чрез своя особен представител се представлява от адвокат Е. Н. С. от АК-Д..От името на ответника,особения представител адвокат С., заявява,че поддържа отговора си и оспорва исковата претенция.Пледира да се отхвърли искът,като неоснователен и недоказан.

От събраните доказателства,съдът,прие за установена следната **фактическа обстановка:**

По делото е представен в оригинал запис на заповед, с посочена дата на издаване 31.01.2021г. и място на издаване ***, от който се установява, че ответницата Л. П., като издател, се е задължила безусловно и неотменимо да плати на ищцата, в качеството и на поемател по ценната книга, сумата от 5500.00лв. Отразено е, че длъжницата следва да плати горепосочената сума на 30.09.2021г.Задължението за заплащане на сумата по записа на

заповед е обезпечено чрез поръчителство, като авалист по него е В.Б. от ***, авалирала записа при условията на издаването му.

Поради липса на изпълнение на издателя, респективно авалиста, на 25.02.2022 г. доверителката ми е депозирала пред РС Балчик заявление по чл.417 ГПК за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист за описаната в записа на заповед сума по реда на чл.417, т.10 ГПК, по което заявление е образувано ч.гр.д.№ 96/2022 г., респективно е издадена заповед за изпълнение № 19/28.02.2022 г. и изпълнителен лист.

С издадената заповед и изпълнителен лист по повод молба вх. № 06910/10.06.2022г. от поемателя, като взискател, е иницирано принудително изпълнение, предмет на изп.дело № 20228100400412 по описа на ЧСИ Н.Н.. Поканата за доброволно изпълнение е изпратена с изх.№ 10726/23.06.2022г. до длъжницата Л. П., която по аргумент на чл. 44, ал. 1 от ГПК е редовно връчена на 13.08.2022г.,въпреки отказът и да я получи.

Производството по настоящето дело е иницирано с искова молба вх.№ 4848/16.12.2022г. с оглед възражение от длъжницата-издател по записа на заповед от 13.08.2022г. и в изпълнение указанията по определение № 476/14.11.2022 г. по ч.гр.д.№ 96/2022 г. РС Балчик, като в срока за отговор от назначения и особен представител е въведено възражение за нищожност на представения запис на заповед, поради „непосочено място и час на плащане". Въпреки, че авалиста по записа не е възразил и по отношение на нея заповедта е влязла в сила е въведено възражение, че същата следва да бъде страна в производството.

Подписа, положен от името на издателя на записа на заповед не е оспорен в хода на производството, както и не се спори размера на задължението, респективно не спори, че е налице неизпълнение на поетото със записа на заповед задължение от страна на издателя.

В хода на производството от ищцата бе представено удостоверение изх.№ 1812/25.01.2024г. по изп.д. № 20228100400412, с което съдебния изпълнител е удостоверил, че задължението по изпълнителното дело е погасено, както следва:

- до **16.12.2022г.** е постъпила обща сума в размер на **2668лв.** от длъжницата по заповедта Л. П.;

- на **19.01.2023г.** е погасена сума в размер на **5422лв.** от длъжницата по заповедта В.Б.;

- с оглед изпълнение на задължението и събирането на разносните по него образуваното изп. дело е приключено на **18.10.2023г.**, съгласно чл. 433, ал.2 от ГПК.

В хода на производството от особения представител бе представено платежно нареждане от 19.01.2023г., от което се установява, че авалиста Б. е погасила сумата от 5422лв. по сметка на ЧСИ Н., в изпълнение на задължението си по изп.дело 20228100400412, което потвърждава и данните от представеното удостоверение на ЧСИ Н..

След анализа на така установената фактическа обстановка,съдът достига до следните **правни изводи:**

Предмет на делото е предявен иск по реда на чл.422 ГПК във вр. с чл.415 ал.4 , във вр с

чл.124 ГПК и чл.538 ал.1 от ТЗ във вр. с чл.481 от ТЗ за установяване на паричното вземане по заповед за изпълнение № 19/28.02.2022 г. постановена по ч.гр.д.№ 96/2022 г. на РС Балчик, към датата на подаване на заявлението за установяване дължимостта на сумата от 5500лв. (пет хиляди и петстотин лева) - непогасено задължение по запис на заповед от 31.01.2021 г., с падеж 30.09.2021 г., за която е издадена заповедта за изпълнение на парично задължение, ведно със законната лихва от датата на подаване на заявлението - 25.02.2022 г. до окончателното плащане на задължението.

За да бъде успешно проведен искът по чл.422 ал.1 от ГПК следва да бъдат изпълнени следните предпоставки:

- От процесуална страна: да има успешно проведено заповедно производство, приключило с издаване на заповед за незабавно изпълнение на основание чл.417 от ГПК и издаден изпълнителен лист, длъжникът да е оспорил чрез надлежно подадено възражение вземането по издадената заповед за незабавно изпълнение, кредиторът заявител да е предявил в законоустановените преклузивни срокове иска си за установяване съществуването на твърдяното вземане.

Във връзка с горното от представените по делото доказателства се установява, че е изпълнен фактическия състав на чл. 422 от ГПК от процесуална страна. Налице е проведено заповедно производство досежно претендираното в настоящето дело вземане, което е приключило с издаването на заповед за изпълнение по реда на чл. 417 от ГПК. Длъжникът е подал възражение в срок, за което е бил уведомен заявителя и в срок е подал исковата молба по реда на чл. 422 от ГПК.

От материално правна страна: да бъде доказано съществуването на надлежен акт, визиран в разпоредбата на чл.417 от ГПК, съставляващ годно изпълнително основание и доказващ съществуването на твърдяното в заповедното производство вземане.

Съгласно чл. 535 от ТЗ - записът на заповед следва да съдържа: наименованието "запис на заповед" в текста на документа на езика, на който е написан; безусловно обещание да се плати определена сума пари; падеж; място на плащането; името на лицето, на което или на заповедта на което трябва да се плати; дата и място на издаването; подпис на издателя.

Приложения по делото оригинал на запис на заповед в ч.гр.д. №96/2022 г. по описа на БРС съдържа наименованието "запис на заповед" в заглавието и в текста на документа, издаден е на български език (чл. 535, т.1 от ТЗ); съдържа безусловно обещание на издателя Л. П. да плати сумата от 5500лв.(чл. 535, т.2 от ТЗ); посочена е дата на падежа - 30.09.2021г. (чл. 535, т.3 ТЗ); място на плащането е определено в *** (чл. 535, т.4 от ТЗ);

името на лицето, на което или на заповедта на което трябва да се плати - поемателя Д. М.(чл. 535 т.5 от ТЗ); дата и място на издаването - 31.01.2021г., а за място на издаването е посочено *** (чл. 535 т. 6 от ТЗ); и изискуемия по чл. 535 т. 7 от ТЗ подпис на издателя Л. П..

Съобразявайки изложеното процесната ценна книга на заповед е редовна от външна

страна и отговаря на законовите условия за валидност (чл.535 от ТЗ).

С оглед изложеното възражението на особения представител за „липса на посочен точен адрес и час" в менителничния ефект, водещ до недостатъчна индивидуализация на мястото на плащане, приравнимо на липса на реквизит по смисъла на чл. 535, т. 4 ТЗ е **несъстоятелно**, поради следното:

Законодателят не е дал определение за "място на плащане", тези понятия не са изрично дефинирани нито в ТЗ, нито в ПЗР на същия. В случай, че за да са налице изискванията на чл. 535, т. 4 от ТЗ се изискваха точно определени реквизити, същите щяха да бъдат изрично посочени в закона, което не е налице. . Към разбирането, че под "място на плащането" следва да се разбира **само населеното място, където следва да се изпълни менителничното задължение и където е издаден запис на заповед**, както и че в обхвата на тези реквизита не попадат индивидуализиращите данни от територията на съответното населено място - улица, номер на сграда, етаж, апартамент - се придържа правната теория и съдебната практика (решение № 225/28.03.2014 г. по т. д. № 948/2012 г. на ВКС, II т. о; решение № 21 от 4.07.2014 г. по т.д. № 1348/2013 г. на ВКС, I Т. О.; определение № 50690/12.12.2022 г. по т. д. № 149/2022 г., II Т. О. ВКС;

Аналогично е несъстоятелно и въведеното възражение за „ липса на час на плащане"- нито в ТЗ е определено изискване за посочен краен/точен час на плащане, напротив - посочен е падеж, който е налице с датата 31.09.2021г. и по аргумент на чл. 72 от ЗЗД „ срокът изтича в края на последния ден" и чл. 62, ал.1 от ГПК „последният ден на срока продължава до края на двадесет и четвъртия час...". Очевидно от материалите по делото се налага извод, че изпълнение на менителничното задължение не е настъпило до края на 24-тия час от датата 31.09.2021г., напротив дължимите по записа на заповед и издадената въз основа на него заповед за изпълнение суми са събрани по принудителен ред в хода на изп.д. № 20228100400412 на ЧСИ Николай Н..

Предвид изложеното,съдът намира въведеното възражение от процесуалният представител на ответната страна за нищожност на представения запис на заповед за **неоснователно**.

Съдът съобразява,че ищецът носи доказателствената тежест да докаже само редовен от външна страна запис на заповед и с оглед на това приема,че предявеният по чл. 422 ГПК във връзка с чл. 535 ТЗ иск е доказан - процесният запис на заповед е редовен, произвел е своето действие и е довел до възникване на задължение за плащане за ответницата, същият удостоверява изявление за дължимост на сумата от 5500лв.,ответницата П. не е направила валидно възражение за наличие на конкретно каузално правоотношение, гарантирано със записа на заповед, което да се изследва и евентуално да се прецени дали по него са погасени задълженията, което да доведе и до погасяване на поетото със записа на заповед задължение, респективно не са доказани възраженията за нищожност на записа на заповед, поради което искът е основателен и доказан.

Относно погасяване на задължението по записа на заповед и издадената въз основа на него заповед за незабавно изпълнение:

Ответницата не е възразила, респективно доказала по делото да е погасила задължението по запис на заповед чрез плащане или друг предвиден в закона способ за погасяване на задължение (прихващане, подновяване, опрощаване, давност и прочие) **преди 25.02.2022г.** - дата на образуване на ч.гр.д. № 96/2022г. на РС Балчик. От представеното удостоверение изх.№ 1812/25.01.2024г. по изп.д. № 20228100400412, съдебния изпълнител е удостоверил, че задължението и събирането на разноските по изпълнителното дело са погасени за периода от дата на образуването му с молба вх. № 06910/ **10.06.2022г.** до 19.01.2023г., поради което и на основание чл. 433, ал.2 ГПК изп. дело е приключено на **18.10.2023г..**

При тези данни се налага извод, че задължението по издадения запис на заповед **не е погасено на падежа 30.09.2021г.,** а едва след издаване на заповедта за незабавно изпълнение и изпълнителен лист, **в резултат на принудително изпълнение** по изп.д. № 20228100400412 за периода от 10.06.2022г. до 19.01.2023г., **поради което и заявената претенция за установяване дължимостта на сумата към дата на заявлението - 25.02.2022г. е основателна.**

Правното значение на извършеното от длъжника плащане в изпълнителното производство за исковия процес, който се развива по реда на чл.422 ГПК, е разяснено с ТР № 4/18.06.2014 г. по тълк. д. № 4/2013 г. на ОСГТК, т.9. С него е прието, че по общото правило на чл.235, ал.3 ГПК съдът взема предвид всички факти, които са от значение за спорното право и това са фактите, настъпили след предявяване на иска - от момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до приключване на съдебното дирене в производството по иска, предявен по реда на чл.422 ГПК, респ. чл.415, ал.1 ГПК. В хипотезата по чл.418, ал.1 ГПК заповедта подлежи на изпълнение преди да е влязла в сила, поради което сумите, събрани по принудителен ред в изпълнителното производство, са на основание на издадения съдебен акт - разпореждане за незабавно изпълнение, което не подлежи на проверка в исковия процес.

След като претендираните от ищеца вземания са погасени в хода на изпълнителното производство и с оглед дадените разяснения с ТР № 4/18.06.2014 г., се налага извода, че това не може да послужи като основание за отхвърляне на предявените претенции. Принудителното изпълнение вече е реализирано въз основа на постановената заповед за изпълнение и съдебното признатото вземане в полза на кредитора не може да послужи като основание за последващ изпълнителен процес, а отношенията между страните във връзка със спорното право вече са уредени. Ето защо и предявения иск се явява изцяло основателен и в тази част.

Искът следва да бъде уважен изцяло като основателен и доказан.

По отношение на деловодните разноски:

С оглед изхода на делото, съдът счита, че право на присъждане в негова полза на направени деловодни разноски има ищцовата страна.

Видно от представените доказателства, ищцовата страна е направила следните

разноски:

- 110лв. внесена държавна такса по ч.гр.д.№ 96/2022г. на РС Балчик,
- 110лв. довнесена държавна такса за производството по чл. 422 ГПК по сметка на БРС, на ПОС терминал;
- адвокатски хонорар в размер на 600лв.;
- депозит за особен представител в размер на 850лв. и
- държавна такса за издаване на съдебно удостоверение в размер на 5лв.

Съгласно представения и приет списък с разноските на основание чл.80 от ГПК,общия размер на направените деловодни разноски от ищцовата страна е 1675лв.

С оглед изложеното,съдът приема,че ответницата следва да заплати деловодни разноски в полза на ищцата,направени в исковото производство и заповедното производство в размер общо на 1675лв.

Водим от гореизложеното и на основание чл.235 от ГПК,съдът,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО на основание чл.422 ГПК, във вр. с чл.415, ал.4, във вр. с чл.124 ГПК и чл.538 ал.1 от ТЗ, във вр. с чл.481 от ТЗ, че Л. Г. П. с ЕГН *****, адрес: *** дължи на Д. З. М. ЕГН *****, с адрес: *** сумата от **5500лв.** (пет хиляди и петстотин лева) - непогасено задължение по **запис на заповед** от 31.01.2021 г., с падеж 30.09.2021 г., за която е издадена заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ № 19/28.02.2022 г. по ч.гр.д.№ 96/2022 г. на РС Балчик, заедно със законната лихва от датата на подаване на заявлението - 25.02.2022 г. до окончателното плащане на задължението.

ОСЪЖДА Л. Г. П. с ЕГН *****, адрес: *** **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на Д. З. М. ЕГН *****, с адрес: ***,сумата от **1675лв.**(хиляда шестстотин седемдесет и пет лева)представляващи направени деловодни разноски в исковото и заповедното производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Окръжен съд- Добрич.

Съдия при Районен съд – Балчик: _____